

Rahmaninovin lumoissa

Sibeliuksen Akatemian harjoitteluhuone täyttyy innosta, kun pianistit **Soile Pohjasniemi** ja **Annalina Backman** puhuvat säveltäjä **Sergei Rahmaninovin**istä.

Backman sanoo kokevansa Venäjän vallankumousta paenneen mestarin musiikin äärellä romanttisia, maailmaasyleileviä tunteita.

— Olen aikamoinen venäläisen musiikin friikki, hän tunnustaa.

— Teoksessa on paljon laajoja aaltoja, Pohjasniemi kuvaa ja tehostaa sanottavaansa keinuvilla käsivarsillaan.

Teos, josta Pohjasniemi ja Backman intoilevat, on Sergei Rahmaninovin sarja kahdelle pianolle opus 17. He esittävät sen sunnuntaina 20.11. Myyrmäen kirkossa osana Kirkko, kamari ja lied -konserttisarjaa, jonka taiteellisena johtajana toimii Backman. Konsertissa kuullaan Rahmaninovin ohella **Erkki Melartinin** ja **Toivo Kuulan** hittejä ja harvinaisuuksia.

Kirkko, kamari ja lied järjestetään tänä vuonna toistamiseen. Vantaalainen Annalina Backman sai kimmokkeen festivaaliin huomattuaan, ettei Vantaalla juuri ole kamarimusiikkielämää. Yhteydenotto Vantaankosken seurakuntaan sai innostuneen vastaanoton.

Viime vuoden menestyksekkäät konsertit poikivat jatkoa. Marraskuisen konsertin lisäksi Kirkko, kamari ja lied valtaa Myyrmäen kirkon ensi keväänä.

Kaksi korvaamatonta

Annalina Backman ja Soile Pohjasniemi ovat molemmat käyneet Sibeliuksen Akatemian — tosin vielä Akatemian käytävillä he eivät tutustuneet. Vasta yhteinen työpaikka, espoolainen musiikkiopisto Avonia, yhdisti naiset.

Soittomieleissä he löysivät toisensa musiikkiopiston opettajien konsertissa.

— Annalina kysyi, soittaisinko Rahmaninovia hänen kanssaan, Pohjasniemi muistelee.

Eikä aikaakaan, kun hän hankki nuotit käsiinsä ja aloitti vimmaisen harjoittelun Backmanin kanssa.

Sergei Rahmaninovin kahden pianon sonaatti herättää soittajissaan tun-

Soile Pohjasniemi ja Annalina Backman etsivät yhteistä soundia kahdella flyygelillä.

teita mutta vaatii myös rautaista yhteistyötä. Kummankaan pianistin yksilösuoritusta ei voida irrottaa sonaatista, vaan molemmat ovat korvaamattomia.

— Vasta yhteissoitto tekee teoksesta sen, mitä se on, Soile Pohjasniemi sanoo.

— Ei voi sanoa, että toinen pianisti vain säestäisi toista.

Intensiivisessä sonaatissa tapahtuu taukoamatta.

— Pallo siirtyy koko ajan toiselta toiselle, Annalina Backman toteaa.

— Tietyt teemat toistuvat teoksessa useasti, mutta toisaalta koko ajan tulee uutta ja lisää.

Sekä Pohjasniemelle että Backmanille yhdessä soittamisen antoisin puoli on vuorovaikutus.

— Yksin sitä on vain omien ajatustensa

kanssa, Soile Pohjasniemi toteaa.

— Toisen soittajan rinnalla voi viilata teknisiä yksityiskohtia ja etsiä yhteistä soundia.

Jaettu tempo

— Äärettömän luotettava, hetken tarttuvat ja musiikille elävä ihminen, pianisti Annalina Backman kuvaa soittotoveriaan Soile Pohjasniemeä.

— Tekee, soittaa, elää ja on niin kuin sanoo. Henkeen ja vereen kamarimusiikko.

Pohjasniemi puolestaan toteaa Backmanista, että yhteistyö on saumatonta ja tasa-puolista.

— Annalinnan kanssa on ihana soittaa. Tilanteet elävät, mutta toiseen voi aina luottaa.

Backmanin ja Pohjasniemen puheita

kuulee, että he ovat löytäneet yhteisen rytmin ihmisinä ja soittajina.

— Meillä on jopa samanlaiset hitaat ja nopeat tempot, he kertovat nauraen.

Vaikka Rahmaninovin musiikki kihisee megalomaanisia tunteita ja tarjoaa soittajilleen teknistä haastetta toisen perään, Backmanin ja Pohjasniemen mielestä se ei silti ole vaikeaa. Kuulijalta vaaditaan vain avointa mieltä.

Rahmaninov sopii musiikkiummikoillekin, kunhan uskaltaa antautua musiikille. Annalina Backman antaa kuunteluvinkin.

— Tähän musiikkiin pitää heittäytyä ihan kuus-nolla.

Saila Keskiaho

Suomalais-venäläinen ilta su 20.11.
klo 18.15 Myyrmäen kirkossa

— V a s t a y h t e i s s o i t t o t e k e e t e o k s e s t a s e n , m i t ä s e o n .